ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக$_3$மாந்தமஹாதே$_3$ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத$_2$ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேத$_3$ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித$_4$த்தாம் ஸத$_3$ா ஹ்ருதி$_3$ ॥

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செய்த

॥ மெய்விரதமான்மியம் ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க$_3$ராமாநுஜ மஹாதே$_3$ஶிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, LaTeX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக$_3$மாந்தமஹாதே$_3$ஶிகாய நம:

॥ மெய்விரதமான்மியம் ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடம் உடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

‡வாழி அருளாளர்⋆ வாழி அணி அத்திகிரி⋆
வாழி எதிராசன் வாசகத்தோர்⋆-வாழி
சரணாகதி என்னும்⋆ சார்வுடன் மற்றொன்றை⋆
அரணாகக் கொள்ளாதார் அன்பு (1)

எண்டிசையும் கடலேழு மலைகள் ஏழும்⋆
ஈரேழு வையகமும் படைத்திலங்கும்⋆
புண்டரிகத்தயன் புணர்த்த பெரிய வேள்விப்⋆
புனித நறும் போக்கியத்தை உவந்து வந்து⋆
தொண்டையெனுமண்டலத்தினடுவில் பாரில்⋆
தூநிலமெய்விரதத்துத் தோன்றி நின்ற⋆
கொண்டல் அருள் குணமே நாம் கூறுகின்றோம்⋆
கூர்மதியீர்! குறியாகக் கொண்மினீரே (2)

வம்மின் புலவீர்! அருளாளப் பெருமாள் என்றும்⋆ அருளாழி
அம்மான் என்றும்⋆ திருமகளைப் பெற்றும் என்
நெஞ்சம் கோயில் கொண்ட⋆
பேரருளாளர் என்றும்⋆ வியப்பா விருதூதும் படி கரை புரண்ட⋆
கருணைக்கடலை⋆ எவ்வண்ணம் பேசுவீர்⋆ ஈதென்ன பாங்கே (3)

ஒன்றே புகலென்று⋆ உணர்ந்தவர் காட்டத் திருவருளால்⋆
அன்றே அடைக்கலம் கொண்ட⋆ நம்மத்திகிரித் திருமால்⋆
இன்றே இசையின் இணையடி சேர்ப்பர்⋆ இனிப்பிறவோம்⋆
நன்றே வருவதெலாம்⋆ நமக்கு பரமொன்றிலதே (4)

வம்பவிழ் போதமர் மாதர் உகந்த⋆ அம் மாநிதியைத்⋆
தன்பலமே கொண்டு⋆ காணக்கருதிய தாமரையோன்⋆
முன்பல குற்றத்து⋆ வல்வினை மொய்க்க முகிழ் மதியாய்⋆
அம்புலி வேண்டிய⋆ பாலனைப் போல அழுதனனே (5)

அடங்காக் கரணங்கள்⋆ ஐந்துடன் ஆறும் அடக்கி முன்னம்⋆
நெடுங்காலம் இந்நிலமே⋆ நிலையாப் பூண்டு நீடுறைவான்⋆
சடங்கால் பெரிய தவங்கள் செய்தேன்⋆ என்ன தன்மை இதென்று⋆
இடம் காத்திருந்த⋆ திசைமுகன் தன்னை இகழ்ந்தனனே (6)

விண்ணுலகில் வீற்றிருந்த மேன்மையாலும்⋆
வேதங்கள் ஈரிரண்டும் விரித்தலாலும்⋆
கண்ணனை நான் கருத்துறவே காண்பன் என்னக்⋆
காணாமல் விலக்கிய தன் வினையைக் காணா⋆
எண்ணிய நல் புவனங்கள் ஏழுமாறும்⋆
இருமூன்று தீவமும் எட்டிடமும் விட்டுப்⋆
பண்ணிய நல் விரதமெலாம் பலிக்கும் என்று⋆
பாரதத்தில் பங்கயத்தோன் படிந்திட்டானே (7)

எத்திசை நிலனும் எய்தி⋆ அருந்தவம் செய்த அந்நாள்⋆
சத்தியவிரதம் செல்வாய் என்ற⋆ ஒருரையின் சார்வால்⋆
அத்திசைச் சென்றழைத்து⋆ அங்கமரர் இல்லெடுப்பான் தன்னை⋆
உத்தரவேதிசெய் என்று⋆ உரை அணங்கிறை உரைத்தான் (8)

உத்தம அமர்த்தலம் அமைத்ததோர்
எழில் தனுவின்⋆ உய்த்த கணையால்⋆
அத்திர அரக்கன் முடிபத்தும் ஒரு
கொத்தென⋆ உதிர்த்த திறலோன்⋆
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த வெணெய்
வைத்ததுணும்⋆ அத்தன் இடமாம்⋆
அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற
அறுக்கும்⋆ அணி அத்திகிரியே (9)

திண்மணிகள் பொன்னுடனே சேர்தலாலும்⋆
  சிதையாத நூல் வழியில் சேர்த்தியாலும்⋆
வண்மை எழும் ஈரிரண்டு வண்ணத்தாலும்⋆
  வானவர்க்கும் வியப்பான வகுப்பினாலும்⋆
ஒண்மையுடை வாசி விளி ஓசையாலும்⋆
  ஒருகாலும் அழியாத அழகினாலும்⋆
மண்மகளார்க் கலங்காரம் என்ன⋆ மன்னும்
  மதிட்கச்சி நகர் கண்டு மகிழ்ந்திட்டானே (10)

காமங்கள் பலகொண்ட வேதம் கொண்டு⋆
  கைதவமே செய்வார்க்குக் காணகில்லாப்⋆
பூமங்கை கேள்வனை நான் கண்டு போற்றப்⋆
  புண்ணியத்தில் நிகரில்லா விரதம் பூண்டேன்⋆
சாமங்கள் கழிவதன் முன் சடக்கெனப்போய்த்⋆
  தன்னாற்றில் தனியிருந்து தவம் செய்கின்ற⋆
நாமங்கை வந்திட நீ அழைப்பாய் என்று⋆
  நன்மகனை நான்முகன் தான் நவின்றிட்டானே (11)

அன்னவடிவாள் அசையும் அன்னநடையாள்
  உயரும் அன்ன அரசேறி வருவாள்⋆
  அத்தன் அயன் அத்தனயன் உத்திதனை
  அத்திதென உத்திபுரியாள்⋆
நல் நடைவிடா நடம் இதென்ன நடவா
  நடுவு நண்ணு குவடேறி இழிவாள்⋆
  நற்பதிகள் அற்பதிகள் கற்புரள
  அற்புத மருள் கதியினால்⋆
கல் நடை விடா இடமில் உன்னதி
  சிறா விகட மன்னுகிரி கூடமிடியக்⋆
  கட்டவிடை இற்றுவிழ முற்றும்
  விழி உற்றடைய விட்டருகுற⋆
அன்ன நயசீர் அயனிதென்னென
  விழா அமரர் மன்னு பதியேறி மகிழ⋆

அச்சுதன் அணைத்தனுவில் அத்திசை
வரத்தகைய அற்றணுகினாள் (12)

அன்று நயந்த⋆ அயமேத மா வேள்வி⋆
பொன்ற உரை அணங்கு பூம்புனலாய்க்⋆ கன்றிவர
ஆதி அயனுக்கு⋆ அருள் செய்தணையானான்⋆
தாதை அரவணையான் தான் (13)

தரணியில் மன்னி அயனார்⋆ தனித்தவம் காத்தபிரான்⋆
கருணை எனும் கடலாடித்⋆ திருவணை கண்டதற்பின்⋆
திரள் நரகெண்ணிய⋆ சித்திரகுத்தன் தெரித்து வைத்த⋆
சுருணையில் ஏறிய⋆ சூழ்வினை முற்றும் துறந்தனமே (14)

சுகலேசம் எண்ணிய⋆ சூழ்வினை தீர்க்கத் துணிந்தயனார்⋆
அகலாத அன்புடன் கொண்ட அயமேத வேதியின் மேல்⋆
புகலோங்கு பொன்மலையன்ன ஓர்⋆ புண்ணிய கோடியுடன்⋆
பகலோன் பகல் விளக்காகப்⋆ பரஞ்சுடர் தோன்றியதே (15)

பெருமையுடை அத்திகிரிப் பெருமாள்வந்தார்⋆
பேராத அருள் பொழியும் பெருமாள் வந்தார்⋆
அருமறையின் உச்சிதனில் நின்றார் வந்தார்⋆
அங்கமுடன் அவையாகும் அரியோர் வந்தார்⋆
திருவுரையாய்த் தாம் பொருளாய் நிற்பார் வந்தார்⋆
திருவருளால் செழுங்கலைகள் தந்தார் வந்தார்⋆
மருவலர்க்கு மயக்குரைக்கும் மாயோர் வந்தார்⋆
வானேற வழி தந்தார் வந்தார் தாமே (16)

அத்திகிரி அருளாளப் பெருமாள் வந்தார்⋆
ஆனைபரி தேரின்மேல் அழகர் வந்தார்⋆
கச்சிதனில் கண்கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார்⋆
கருத வரம் தரு தெய்வப் பெருமாள் வந்தார்⋆
முத்திமழை பொழியு முகில் வண்ணர் வந்தார்⋆
மூலமென ஓலமிட வல்லார் வந்தார்⋆

உத்திர வேதிக்குள்ளே உதித்தார் வந்தார்⋆
    உம்பர்தொழும் கழலுடையார் வந்தார் தாமே (17)

‡இரு பரிதி இயைந்த மகுடமும்⋆
    எழில் மதி திகழ்ந்த வதனமும்⋆
    இருவகை இலங்கு குழைகளில்⋆
    எதிர் பொர உகந்த மகரமும்⋆
ஒரு தகவுயர்ந்த திருமகள்⋆
    ஒளி மறுவின் மன்னும் அகலமும்⋆
    உருவருவுமிழ்ந்த உதரமும்⋆
    உலகடைய நின்ற கழல்களும்⋆
மருவின் இடை பொங்கு புனலென⋆
    மலை குனிய நின்ற மலையென⋆
    மருளற விளங்கும் ஒளியென⋆
    மலர் அயன் உகந்த பயனென⋆
அருவில் உறைகின்ற உயிரென⋆
    அடியவர் உகந்த அமுதென⋆
    அரு மறைகள் ஒன்றி அடிதொழ⋆
    அருள் வரதர் நின்ற பெருமையே (18)

சித்தசித்தென விரித்துரைத்தன
    அனைத்தமைத் துறையும் இறைவனார்⋆
    சிறிய பெரிய உருவுடைய உடலமென
    நடலம் இலதிலகுநிலையினார்⋆
    சித்திரத்தெழிலை ஒத்த பத்தரொடு
    முத்தர் பித்தி எனும் உணர்வினார்⋆
    சிதைவில் மறைநெறியில் எறியவுரு முறைகள்
    முறிய சிறை அரிய நிறைவினார்⋆
கத்துவிக்க வல கத்துவித்தை வழி
    கற்றவர்க்கசைவில் மறையினார்⋆
    கபிலர் கணசரணர் சுகதர் சமணர் அரர்
    வழிகளழியும் அருள் மொழியினார்⋆

கத்திலக்கிலும் அருக் குலத்திலும்
அசித்தில் ஒக்கும் ஒரு முதல்வனார்⋆
கரணம் இடுகடிய பதினோர் இருடிகமும்
அடைய முடியும் அடி இருடியார்⋆
ஒத்தனைத்துலகும் ஒற்றியொற்றி வரும்
இப்பவத்திசையினிசைவினார்⋆
உருவம் அருவம் எனும் உலகின் முடுகிலதில்
உவமையிலதிலகு தலைவனார்⋆
உத்தமப் படி வகுத்த வித்தைகளில்
உத்தரிக்க உணர் குணவனார்⋆
உரிய கிரிசைகளில் அரியதொரு விரகு
தெரிய விரையும் அவர் பரிவினார்⋆
சத்தசத்தெனும் அனைத்தணைத்த வினை
தொத் தறுக்க வல துணிவினார்⋆
சரியும் அளவில் உரியவரை அறிவரிய
தமனி நெறி செருகு விரகினார்⋆
தத்துவத் திரள் உதைத்துதைத்தடைவு
தத்துவிக்கும் அவர் தலைவனார்⋆
தருகை உணரும் அவர்சரணம் அணுக
விடலரிய அருள் வரதர் அடியமே (19)

திருமகள் மண்மகள் நீளை முதலா⋆ எல்லாத்
தேவியரும் தன்னுடனே திகழ்ந்து நிற்கத்⋆
தருமம் இருமூன்று முதலனைத்தும் தோன்றத்⋆
தன்னனைய சூரியர் தன்னடிக்கீழ் வாழ⋆
அருமறைசேர் அளவில்லா அவனியின் கண்⋆
அரவணை மேல் வீற்றிருப்பால் அனைத்தும் காக்கும்⋆
கருமணியைக் கரிகிரி மேல் கண்டேன்⋆ என் தன்
கடுவினைகள் அனைத்தும் நான் கண்டிலேனே (20)

பெடை இரண்டை ஒர் அனம் அடைந்து
பிரிந்திடா வகை பேசலாம்⋆

பெருகும் அருவிகள் அருகு மருவிய
பெரிய மணிவரை பயிலலாம்⋆
பிடி இரண்டொடு களவம் ஒன்று
பிணைந்த பேரழகோதலாம்⋆
பிரிவில் ஒளியொடு நிழலும் அருகுறும்
இரவி இலகுதல் பரவலாம்⋆
கொடி இரண்டொடு விடவி ஒன்று
குளிர்ந்தவாறு குலாவலாம்⋆
குறைவில் சுருதியும் நினைவும் இலகிய
தரும அருநிலை என்னலாம்⋆
அடி இரண்டையும் அடையும் அன்பர்
அறிந்த பேரருளாளனார்⋆
அணுகுமலர்மகள் அவனி மகளொடு
கரடி கிரியினில் அவிர்தலே (21)

வேரொப்பார் விண் முதலாம் காவுக்கெல்லாம்⋆
விழியொப்பார் வேதமெனும் கண் தனக்குக்⋆
காரொப்பார் கருணைமழை பொழியு நீரால்⋆
கடலொப்பார் கண்டிடினும் காணாக் கூத்தால்⋆
நீரொப்பார் நிலமளிக்கும் தன்மை தன்னால்⋆
நிலமொப்பார் நெடும்பிழைகள் பொறுக்குநேரால்⋆
ஆரொப்பார் இவர் குணங்கள் அனைத்தும் கண்டால்⋆
அருளாளர் தாம் எனினும் தமக்கொவ்வாரே (22)

எந்நிலமும் குரத்தால்⋆ குறிசெய்த எழிற் பரிகொண்டு⋆
அன்னம் உயர்த்த செய்யோன்⋆ அன்றுவேள்விசெய் வேதியின்மேல்⋆
முன்னிலையாகிய மூர்த்தியன்⋆ நான்முக! மற்றும் உனக்கு⋆
என்ன வரம் தருவோம் என்று⋆ நாதன் இயம்பினனே (23)

சென்று மலர்பறித்து⋆ எந்நாதன் சேவடிப் போதுகந்து⋆
நன்றென நீர்சுடர்⋆ நன் முகவாசம் இலை கொடுத்துக்⋆
கன்னல் இலட்டுவத்தோடு⋆ அன்னம் சீடை கறிபடைத்துப்⋆
பின்னும் செவித்தவன்பாதம்⋆ பணிமின்கள் என்றனனே (24)

ஆழிநிலை வினை கடிவான்⋆ அயமேதமுடித்த தற்பின்⋆
வேழமலை நாயகனார்⋆ விடைகொடுக்க விண்ணேறி⋆
நாழிகையில் வானவரை⋆ மாற்றியிடு நான்முகன் தான்⋆
ஊழியெலாம் அழியாத⋆ உயோகம் அடைந்திருந்தானே (25)

ஆதியுகத்தயன் கண்டிட நின்ற⋆ அருள் வரதர்⋆
காதல் உயர்ந்த களிற்றைத்⋆ திரேதையில் காத்தளித்து⋆
வாதுயர் தேவகுருவுக்கிரங்கித்⋆ துவாபரத்தில்⋆
சோதி அனந்தன்⋆ கலியில் தொழுதெழ நின்றனரே (26)

‡புண்டரீகம் உயர்த்த புராணனார்⋆
பொய்யில் மாமக உத்தர வேதியில்⋆
கொண்டல் ஆரருள் மாரி பொழிந்திடக்⋆
கொண்டதோருயர் கூர்மதி அன்பினால்⋆
பண்டை நான்மறை மௌலி படிந்த யான்⋆
பாரில் மெய்விரதக் கவி பாடினேன்⋆
தொண்டை மண்டல வேதியர் வாழவே⋆
தூய தென்மறை வல்லவர் வாழவே (27)

‡உய்விரதம் ஒன்றின்றி அடைந்தார் உய்ய⋆
ஒருவிரதம் தான்கொண்ட உயர்ந்த மாலைச்⋆
செய்விரதம் ஒன்றாலும் தெளிய கில்லாச்⋆
சிந்தையினால் திசை படைத்த திசை முகன் தான்⋆
பொய்விரத நிலமெல்லாம் போயே மீண்டு⋆
புகலிதுவே புண்ணியத்துக்கென்று சேர்ந்த⋆
மெய்விரத நன்னிலத்து மேன்மை ஏத்தி⋆
வேதாந்த ஆசிரியன் விளங்கினானே (28)

‡சீராரும் தூப்புல்⋆ திருவேங்கடம் உடையான்⋆
தாரார் அருளாளர் தாள் நயந்து⋆-சீராக
மெய்விரத நன்னிலத்து⋆ மேன்மை இது மொழிந்தான்⋆
கையில் கனிபோலக் கண்டு (29)

॥ சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம் ॥